AUTHOR:

GOTTLING, KARL
WILHELM

TITLE:

C. GOETTLINGIVS...

PLACE:

IENAE

DATE:

[1864]

Master Negative #

93-81613-10

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

87HN
EZ62

Göttling, Karl Wilhelm, 1793-1869.
...C. Goettlingivs... De argvmento Carminis XX libri III Q. Horatii. Ienae, prostat in Libraria Braniana, [1864]
6 p. 25½ cm.

At head of title: Index scholarvm hibernarvm... in Vniversitate litterarvm Ienensi inde a die XVII m. octobris a. MDCCCLXIIII vsqve ad diem XVIII m. martii a. MDCCCLXV...

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm
REDUCTION RATIO: 14x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 7/27/93
INITIALS BAP
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

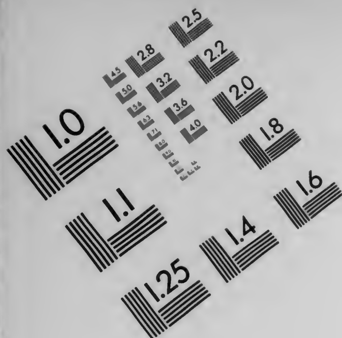

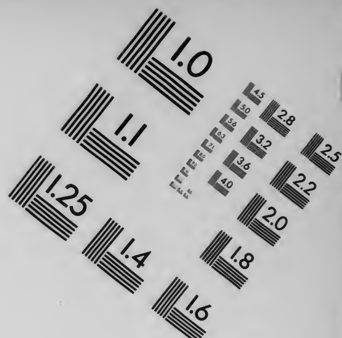
AIIM

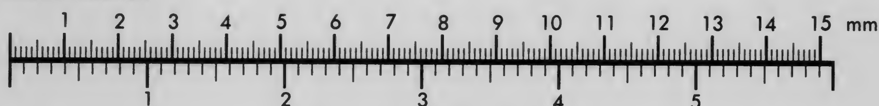
Association for Information and Image Management

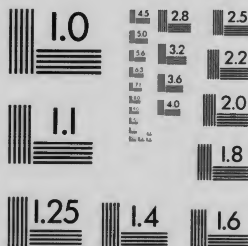
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

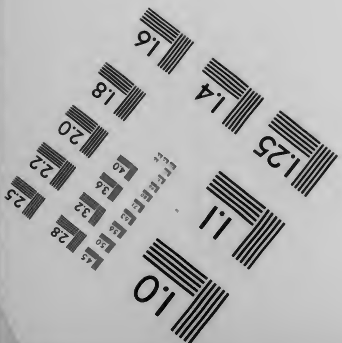
301/587-8202

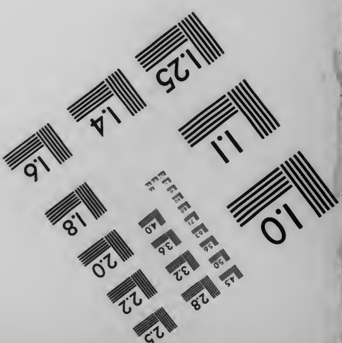

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

INDEX

SCHOLARVM HIBERNARVM

PVBLICE ET PRIVATIM

IN

VNIVERSITATE LITTERARVM IENENSI

INDE A DIE XVII M. OCTOBRIS A. MDCCCLXIIII
VSQVE AD DIEM XVIII M. MARTII A. MDCCCLXV

HABENDARVM

AVCTORITATE

PRORECTORIS MAGNIFICI

BERNARDI SIGMVNDI SCHVLTZE

MEDICINAE DOCTORIS ET PROFESSORIS P. O.

ET

SENATVS ACADEMICI

EDITVS.

PRAEFATVS EST

C. GOETTLINGIVS VNIVERSITATIS PROGRAMMATARIVS

DE ARGVMENTO CARMINIS XX LIBRI III Q. HORATII.

IENAE

PROSTAT IN LIBRARIA BRANIANA.

1864

Non vides quanto moveas periclo,
Pyrrhe, Gaetulae catulos leaenae?
Dura post paullo fugies inaudax
Proelia raptor,

Quum per obstantes iuvenum catervas
Ibit insignem repetens Nearchum,
Grande certamen, tibi praeda cedat
Maior an illi.

Interim, dum tu celeres sagittas
Promis, haec dentes acuit timendos,
Arbiter pugnae posuisse nudo
Sub pede palmam

Fertur, et leni recreare vento
Sparsum odoratis humerum capillis,
Qualis aut Nireus fuit aut aquosa
Raptus ab Ida.

Recte dixit Peerlkampius „obscurum" esse carmen, et sane quam obscurum est si Gaetulam leaenam vel matrem intelligas Nearchi adolescentis vel, quod ineptius etiam est, puellam quandam sauciam amore Nearchi. Pyrrhus secundum hanc sententiam dicitur raptum (v. 4) Nearchum catervis iuvenum (v. 5) constipatis tradidisse ne repeteretur. Iam in eo est vel mater Nearchi vel puella nescio quae deperiens adolescentem, ut per catervas iuvenum proruat furibunda tanquam leaena dilectumque a se puerum vi recipiat. Quid autem Pyrrhus quum hoc vidit? Fugiet paullo post, inquit poeta, inaudax dura proelia deseretque raptum iuvenem. Quid Nearchus? Iuvenis formosissimus qui rapi modo se passus est a Pyrrho, nunc *arbiter pugnae* sub nudo pede posuisse fertur

palmam, victoriae signum. Femina igitur quanquam Pyrrho fugato et manu iuvenum perrupta, ne tum quidem adipisciscitur adolescentem, sed ipse ille catulus leaenae diudicabit utrum victo ignavoque Pyrrho se tradat an victrici puellae. Haec tam videntur inepta esse ut de argumento huius carminis amatorio nemo facile possit cogitare. Contra „allegoricum“ esse argumentum cognoverat Acro sed tale ut difficilius etiam esset intelligere quid sibi voluerit. Loquitur enim de Nearcho quodam equite romano, quem Pyrrhus Epirota tenuerit Tarenti; et antea ad v. 2. dixerat: „Facit autem leaenam urbem Romam, catulos eius urbis principes.“ Ego alia omnia vera esse puto. Nempe est argumentum civile ad rempublicam romanam pertinens scriptumque circa annum DCCXXIII. V. C. (a. Chr. 32.), quo C. Caesar Octavianus, duce Agrippa, classe ad Actium vicerat M. Antonium. *Leaenae* enim *catuli* nos plane iubent reminisci notissimi illius dicti allegorici, quod ab Aristophane olim tributum Aeschylo Ran. 1430.

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν,

postea in proverbialem quasi locutionem abiit. Cf. Plut. Alcib. 16, Valer. Max. VII, 2. 7. Quod dictum cum ab omnibus deinceps intelligeretur de adolescente inter cives suos vafritie, contumacia et dominandi libidine insigni quis credat Horatium sic nunc dixisse puerum quendam delicatum simul ab alio adolescente et a quadam puella adamatum? Immo vero nomine Nearchi, i. e. *classis praefecti*, tecte (Navarchi enim nomine non usi sunt Graeci) indicavit Octavianum, Pyrrhi nomine M. Antonium; sub Gaetula leaena intellexit generum Octaviani M. Agrip-

pam (Suet. Aug. 42.), qui victoriam navalem ad Actium fortitudine sua reportavit. Pyrrhum dixit Antonium i. e. flavum, quod et ipse olim Antonius Bacchum se dici iusserat (Cass. Dio. XLVIII, 39.) et postea etiam cum in Cilicia conveniret Cleopatram ab incolis regionis comparatus est cum Baccho, ipsa Cleopatra cum Venere (Plut. Ant. 26. Cass. Dio. L, 25.). Octavianus autem secundum Suetonium ‘forma fuit eximia et per omnes aetatis gradus venustissima [1]’, quod plane conspirat cum ultimis verbis carminis, de quo agitur. Accedunt alia. Inimici Octaviani, inprimisque Antonius, plerumque *puerum* eum dicebant [2], qualis hic etiam ab Horatio introducitur Nearchus, non in contumeliam Octaviani sed ad comprobandum qualis indoles esset eius quem tanquam puerum olim contempsissent. Neque abhorrent quae initio odae dicuntur *quanto moveas periclo Gaetulae* (i. e. Africanae) *catulos leaenae* ab eo convicio, quod in Octaviani originem quondam iecerat Antonius. Sic enim Suetonius [3]: *Antonius despiciens etiam maternam Augusti originem proavum eius Afri generis fuisse iactaverat.* Quod iam in laudem Octaviani convertit Horatius quasi dicere videatur: Tu, Antoni, qui Afri generis olim esse dixisti Octavianum, iam disces tuo exemplo si Africanae fuerit originis, tamen *leaenae* Africanae esse propaginem. Etiam in eo est aliquid blanditiae quod Horatius, quamquam Agrippam dixerat antea dura proelia commisisse obstantesque iuvenum catervas An-

---

1) Suet. Octav. Aug. 79.
2) Cic. Phil. III, 2. ad Fam. X, 28. XII, 25. ad Att. XVI, 11. XVI, 15.
3) Aug. 4.

tonii perrupisse obsessumque quasi Octavianum liberasse, tamen Octavianum seu Nearchum ipsum arbitrum pugnae esse idque ostendisse eo quod sub pede palmam victoriae posuerit, quasi deus, prorsusque securus de eventu pugnae vultuque tranquillo ac sereno [1]) in summo periculo velut aliud agens. Etiam alia quaedam sic melius explicantur, ut illud: *tibi praeda cedat maior, an illi*, quod si de *uno Nearcho* in potestatem redigendo intelligatur non satis recte dicitur [2]); sed si de pugna quadam exercituum cruentissima res agitur, in qua utravis pars exercituum identidem, modo hic modo illic, superior esse solet alteri, donec res ipsa uno ictu conficitur, rectissime habet. Nam *praeda maior* idem est ac si dixisset *plurima spolia* vel quasi opima. Neque omittendum est *res rapere* (v. 4) et *repetere* (v. 6) vocabula esse ad bellum proprie pertinentia non ad res amatorias. v. Brisson. de form. p. 321 sq. Praeterea id quod multis offensioni fuit: posuisse *fertur* palmam sub pede suo satis intelligitur, si interpretemur, *famam* fuisse, Octavianum, velut deum, adeo certum fuisse victoriae, ut palmam apud se quasi paratam habuisse diceretur, qua continuo uteretur post pugnam finitam.

---

1) Suet. Aug. 79.

2) Quare fuerunt qui scriberent: tibi praeda cedat, maior an illa.